unifikace, se unifikaci nedaří. Jen *my* pomalu budeme státem, kde bude stále v právním řádu dualismus, jen my budeme státem, kde dvě poloviny státu liší se od sebe tím základním, co tvoří jeden stát: různým právním řádem. Polsko i Jugoslavie utvořily si jednotné právo, aby dokumentovali jednotný stát. Jen u nás se s touto věcí nemůže s místa. Naši občané mají stále nepříjemnosti ve dvojím právním řádě a nemůže se docíliti toho, aby konečně nastala unifikace práva a to jak materielního, tak formálního. Když již i úředníci unifikačního ministerstva schvalují, aby se výše uvedená tvrzení ocitla v prospektu, jímž se doporučuje jejich komentář starého právního řádu, pak již i my, kteří od počátku jsme sympatisovali a vítali unifikaci právního řádu v celé republice na důkaz její jednotnosti duchovní a právní, vzdáváme se toho, že bychom mohli přivítati jednotný právní řád a odstranění starých rakouských a uherských předpisů právních. Věříme se svými universitními učiteli, že republiky málokdy jsou nakloněny k velkým unifikačním pracem zákonodárným, což však u nás by přece jen býti nemuselo. dnk

ZISKY KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ V NĚMECKU. Kapitálové společnosti svým autonomním hospodařením nezapadaly zcela do usměrněného hospodářství třetí říše a přesto, že zákonodárství posledních let po stránce formální změnilo mnoho na právní konstrukci těchto společností, způsob a výsledky jejich hospodaření zůstaly v disposici společností. Zákonem ze 4. prosince 1934 publikovaným v č. 133 I. dílu německého ř. z. z 10. prosince 1934 nastal po této stránce pronikavý obrat. Kapitálovým společnostem, t. j. podle § 2 zákona akciovým společnostem, komanditním společnostem na akcie, společnostem s r. o., koloniálním společnostem a horním těžířstvům a vůbec všem právnickým osobám veřejného nebo soukromého práva, pokud sledují výdělečné účely a pokud podíly na jmění jsou převoditelné na osoby třetí, jest §em 4 zákona uloženo, aby *čistý zisk, převyšující 6% kapitálu, odváděly diskontní bance v Berlíně* (Deutsche Golddiskontbank). Tato banka uloží poukázané částky v říšských půjčkách a utvoří z nich t. zv. Anleihestock, který sama dále spravuje. Funkcionářům společností a společníkům, kteří by předpisů zákona nedbali nebo je chtěli obejíti, hrozí se tresty vězení a peněžitými pokutami, jakož i náhradou škody (§§ 7, 8, 9, 10). — Kapitálovým společnostem je tedy zákonem ponechán k použití pouze zisk do 6% kapitálu. Zbytek jest nuceně ukládán ve státních půjčkách.

Jest otázka, jak bude možno kontrolovati, že v bilanci vykazovaný zisk odpovídá skutečnosti, že nejsou tvořeny tajné reservy a pod., jak bude možno zabrániti třeba nákladným investicím, které budou společnosti prováděti, aby zisk snížily atd. Nepřihlížíme-li k praktickému efektu, můžeme posouditi tuto normu jako velmi působivé politické gesto. Na první pohled je velmi přísná, ale uvážíme-li, že je vydávána v době krise, v níž se většina průmyslu nachází a kdy opravdu není obtížno sestaviti ztrátovou bilanci, můžeme míti o úmyslech zákonodárce pochybnosti.

Dr. Pošvář.

OPĚT NOVELA K ZÁKONŮM PROCESNÍM. Koncem minulého roku uveřejněn byl zákon ze dne 11. XII. 1934 č. 251. Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákonů o občanském řízení soudním, o řízení exekučním a o řízení nesporném. Tento zákon jest dalším článkem v dlouhé již řadě zákonů, zahájené předválečnou »novelou o úlevách soudních« z r. 1914. Nový zákon charakterisován jest v prvé řadě tendencí obmeziti možnost použití opravných prostředků, kterážto tendence vystupuje v tomto zákoně ostřeji do popředí než u podobných zákonů předchozích, jež snažily se uleviti soudům také změnou procesuální techniky. Není účelem těchto řádek podati rozbor tohoto zákona, chceme však poukázati na hlavní jeho účel, jímž jest uleviti Nejvyššímu soudu. Činí se to způ-